

Παστρίγωνον εἶνε ὅτι ἐν τῇ ἑξοχῇ καὶ τοῖς ἀγροῖς τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου ἀναπτύσσεται καλλίτερον καὶ τελεότερον, παρὰ ἐν τῇ πόλει, ἐν ὦ ἢ ἀφ' ἑτέρου πάλιν οἱ κάτοικοι τῶν πόλεων φαίνονται τελεότερον τῶν ἀγροτῶν ἀνεπτυγμένοι ὡς πρὸς τὰς πνευματικὰς δυνάμεις καὶ λειτουργίας, διότι περισσότερον δι' αὐτῶν ἐργάζονται. Ἐκαστὸν δργανὸν, τὸ δόπιον περισσότερον ἐργάζεται χωρὶς δύμας νὰ ὑπερβῇ τὰ δρια τῆς πρὸς τὸ λειτουργεῖν φυσιολογικῆς ἴκανότητος του, ἀναπτύσσεται περισσότερον, τὸ ἴδιον ἐπομένως πρέπει νὰ συμβαίνῃ καὶ εἰς τὸν ἐγκέφαλον. Ἡ τρανωτέρα ἀπόδεξις περὶ τῆς αὐξήσεως τοῦ ἐγκέφαλου ἔνεκα ὑπερβαλλούσης διανοητικῆς ἐργασίας θὰ ἥτο, ἐὰν οἱ κάτοικοι τῶν πόλεων εἴχον ἐγκέφαλον βαρύτερον τοῦ τῶν ἀγροτῶν, ἐν συνόλῳ λαμβανομένων. Τούτῳ ἐπεγείρεται νὰ εὔρῃ δὲ ἐν Μονάχῳ καθηγητὴς τῆς φυσιολογίας Ῥάγκε διὰ συγχριτικῶν ἐρευνῶν καὶ καταμετρήσεων τῶν κρανίων τοῦ ἐν Μονάχῳ νεκροταφείου. "Ολα τὰ κρανία ἀνήκον εἰς ἀνθρώπους ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ αἰώνος, τῶν δὲ ἐρευνῶν του τὸ ἑξαγόμενον ἥτο τὸ ἑξῆς. Τὸ ἐμβαδὸν τῶν ἀγροτικῶν κρανίων ἥτο μικρότερον τοῦ τῶν ἀστικῶν, ή δὲ διαφορὰ ἐμετρήθη ἵση πρὸς 23 κυβικὰ ὑφεκατόμετρα.

Μπάρχουσι διάφορα δένδρα παράγοντα γαλακτώδεις ούσιας, γνωστάτων δὲ ἑξ αὐτῶν εἶνε τὸ λεγόμενον Palo de Voca ἥτοι δένδρον τῆς

ἀγελάδος, βλαστάνον ἐπὶ τῶν Κορδιλλερῶν, παρὰ τὰς ἀκτὰς τοῦ Καρακασίου ἐν τῇ Νοτιῷ Αμερικῇ. Περὶ τοῦ γαλακτογόνου τούτου δένδρου λέγει δὲ Ούμβριδος: „Ἐκ τῶν πολλῶν παραδόξων φαινομένων, τὸ δόπιον διακριούντος τοῦ ταξειδίου μου, οὐδὲν ἄλλο μὲν ἐξέπληξεν εἰς τόσον βαθμόν, ὃσον τὸ δένδρον τούτο. Φύεται ἐπὶ τῆς πετρώδους πλευρᾶς τῶν δρέπων, αἱ δὲ ῥίζαι του μόλις εἰδίδουσιν εἰς τὰ λιθώματα. Ἐπὶ τῶν ἔηρῶν φύλλων του οὐδεμίᾳ σταγῶν βροχῆς καταπίπτει ἐπὶ πολλοὺς μῆνας, οἱ κλάδοι του φαίνονται γενροὶ καὶ μεμαραμένοι, ἀλλ' ὅμα τις νέης τὸν κορμόν του, ῥέει ἐπὶ τῆς ἀμυγχῆς γλυκοῦ καὶ θρεπτικὸν γάλα! Κατὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἥλιου τὸ φυτικὸν τούτο νῦμα χέεται ἀφθόνως, ἀλλοί δὲ προσέρχονται τὴν ὥραν ταύτην ἐκ τῶν περιχώρων οἱ ιδαγενεῖς, διὰ νὰ συλλέξωσι τὸ γάλα, τὸ δόπιον μετ' ὀλίγον πήγνυται καὶ κιτρίνει κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν“. Γάλλος τις χημικός, δύναμιτι Boussingault, ἐκήτασε καὶ ἀνέλυσε τὸ φυτικὸν τούτο γάλα, ἀπεφάνη δὲ ἐνώπιον τῆς Γαλλικῆς Ἀναδημίας, ὅτι κατὰ τὴν σύστασιν εἶνε πολὺ δύμιον πρὸς τὸ βρέσιον καὶ περιέχει ὅχι μόνον λίπος, ἀλλὰ ζάχαρη, τυρίνην καὶ φωσφορικὰ ἄλατα. Πρὸς τούτοις τὸ γάλα τούτο ὑπερτερεῖ τοῦ ζιζικοῦ κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῶν καθ' ἕκαστα στοιχείων του πρὸς ἄλληλα. Τοιαῦτα δένδρα φύονται καὶ ἐν Δεμεράρᾳ, ἐν Κεϋλάνῃ καὶ ἐν ταῖς Καναρίαις γῆσις. Εὔπυχες οἱ κάτοικοι τῶν μερῶν ἐκείνων!

ΠΕΡΙ ΕΝΑΕΡΙΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ.

(συνέχεια).

Ἐπί τινα χρόνον αἱ γραμματοφόροι περιστεραὶ ἔσχον καὶ τὴν τιμήν, νῦν διατεθῆ ἐις αὐτὰς η συμπλήρωσις τῆς διὰ τῶν τηλεγράφων συγκοινωνίας. "Οτε τῷ 1849 εἴχεν ἀρχίσει μὲν γὰρ λειτουργῆς ὁ μεταξὺ Βερολίνου καὶ Aachen (Aix la Chapelle) τηλέγραφος, ἀλλ' ὁ τελευταῖος οὗτος σταθμὸς δὲν εἴχεν εἰσέτι συνδεθῆ πρὸς τὰς Βρυξέλλας, τὸ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ πρακτορεῖον τοῦ Reuter προσέλαβεν εἰς ἐπικούριαν τὰς γραμματοφόρους περιστεράς καὶ δι' αὐτῶν ἀνεπλήρωσε τὴν ἔλλειψιν τοῦ τηλεγράφου καὶ μάλιστα μετὰ τόσης ἐπιτυχίας, ὡςτε ἔκποτε τὸ πρακτορεῖον τούτο ἀπέκτησε τὴν ἥν ἔχει σήμερον παγκόσμιον φήμην καὶ ὑπέληφν.

Ἀπὸ τῆς ἐποκῆς ταύτης οὐκ ὅλιγα ἔγιναν πρόδοιοι περὶ τὴν καλλιέργειαν καὶ τὴν τιθάσεων τῶν περιστερῶν, πολυάριθμα δὲ πειράματα ἀπέδειξαν ἐπαρκεῖς τὰ μεγάλα πλεονεκτήματα καὶ τὰς ὧφελείας, ἀς παρέσχουν τὰ πτηνὰ ταῦτα εἰς τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν.

Οὕτω π. χ. ἐν τῷ Λονδινείῳ Χρόνῳ τοῦ ἔτους 1872 μηνυμονεύεται, ὅτι περιστερά τις, φέρουσα γραμμάτιον τῆς γαλλικῆς Αστυνομίας, διέτρεξε τὴν ἀπὸ Dover μέχρι Λονδίνου ἀπόστασιν (70 ἀγγλικὰ μίλια περίπου) 20 λεπτὰ τῆς ὥρας ταχύτερον, παρ' ὃσον θὰ ἥτο δυνατόν δι' ἐκτάκτου ἀμαξοσταχίας, διανούσης 60 μίλια ἀνὰ πάσαν ὥραν.

Κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ γνωστοῦ δρυιδούρου Ρούς, γράφαντος σπουδαῖον σύγγραμμα περὶ τῶν γραμματοφόρων περιστερῶν, ὑπάρχουσιν ἐν Ἀγγλίᾳ τοιαῦται περιστεραί, αἵνινες ἀποστάσεις 500 ἀγγλικῶν μιλίων καὶ ἐπέκεινα διανύσσου μετ' ἀπίστεύτου ἀληθῆς ταχύτητος.

Καθ' ὅλα δὲ τὰ μέχρι τούτους γενόμενους πειράματα, οὐδεμία μάτια ὑπάρχει ἀμφιβολία, διτὶ ἐν ἀνάγκῃ καὶ ἔλλειψι μᾶλλου ἀσφαλεστέρου καὶ ἐπίσης ταχυτόρου γραμματοκομιστοῦ, αἱ περιστεραὶ δύνανται νὰ παράγωσιν ἀνεκτικήτων ὑπηρεσίας εἰς τὸ σύστημα τῆς συγκοινωνίας. Καὶ αὐτὰ δὲ τὰ ταχυδρομεῖα πολλάκις περιτίθλον εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ καταφύγωσιν εἰς τὸ ἐπικουριόν του δέσμου, τὸ δόπιον ἐνίστηται μάλιστα, ὡς κατὰ τὸν γαλλογερμανικὸν πόλεμον, ἀπέβη ἀπαραίτητον πρὸς διαβίβασιν τῶν ἐκ τοῦ πεδίου τοῦ Ἀρεως εἰδίσεων.

"Οτε αἱ γερμανικαὶ στρατιαι εἴχον πειρυκώλωσει πανταχόδεν τοὺς Παρισίους, παρ' ὅλους δὲ τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς ἀποπέρας τῶν πολιορκούμενων κατοίκων οὐδεμίᾳ ἐκ τῶν ἐπαρχῶν εἰδίστης ἥδηντο νὰ φθάσῃ εἰς τὴν πόλην, δὲ τότε γενικὸς τῶν ταχυδρομείων διευθυντής Ῥαμπόν ήναγκάσθη νὰ καταφύγῃ εἰς τὸ δεροπόρα καὶ τὰς γραμματοφόρους περιστεράς, καὶ δι' αὐτῶν ἐστελλεν εἰδίσεως εἰς τὰς γαλλικὰς ἐπαρχίας. Ἐπειδὴ

δὲ τὰ δεροπόρα δὲν ἥδυναντο νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὸν τόπον τῆς ἀναχωρήσεως των, αἱ ἐκ τοῦ ἑξατερικοῦ εἰδίσεως διεβιβάζοντο εἰς τὴν πόλιν μόνον διὰ τῶν περιστερῶν.

Εἰδίνυς ἐξ ἀρχῆς εἴχον δρχίσει νὰ στέλλωσι διὰ τῶν πτηγῶν τούτων μόνον ἀπιστολὰς γεγραμμένας ἐπὶ λεπτοτάτου μεταξωτοῦ χάρτου καὶ ἔχοντας δυον ἔνεστι μικρὸς σχῆμα. Αἱ περιστεραὶ ἔφερον αὐτὰς συνήθως ἐντὸς μικροῦ δερματίνου θυλακίου, ἀνηρητημένου ἐπὶ τῆς ράχεως των, ἢ περιττούλιγμένας ἐντὸς κηροχάρτου προσδεδέμενος περὶ τοὺς πόδας, ἢ ἀνά μέσον τῶν πτερῶν τῆς οὐρᾶς των. Ἄλλ' ὅσον μικροὶ καὶ ἐλαφροὶ καὶ ἂν θῶσαν αἱ ἀπιστολαὶ, ἐν τούτοις πάλιν ἀδύνατος δ' ἀπέβαινεν διὰ διαμετακόμισις μεγαλείτερας αὐτῶν ποσότητος, ἐὰν μετ' ὀλίγον δὲν ἐφευρίσκετο τρόπος, ἐπιτρέπων τὴν σύγχρονον ἀποστολὴν πολλῶν ἐπιστολιμαίων εἰδήσεων. Τὸ ἐφευρεδὲν τούτο βοήθημα εἶνε τὸ φωτομικροσκοπία.

Τῇ 12. Νοεμβρίου 1870 δὲ ἐφευρών τὸ νέον τούτο μηχανήμα Dagon πετά τινας τῶν βοηθῶν του ἀνεχόρησεν ἐπὶ Παρισίων, ἐπιβάνων ἀποστάτου, τῇ δὲ 14. Νοεμβρίου ἡ Διεύθυνσις τοῦ ἐν Παρισίοις ταχυδρομείου ἔλαβε διὰ τῶν ταχυδρομικῶν περιστερῶν τὸ πρώτον συμπεπυκνωμένον γραμμάτιον τοῦ καινοφανοῦς συστήματος.

Ἐν τῇ πόλει Tours εἴχον συλλεγῆ πᾶσαι αἱ ἐκ τῶν ἐπαρχῶν προερχόμεναι ἀπιστολαὶ καὶ ἀνευ τροποποιήσεως τοῦ περιεχομένου των εἴχον καταταχθῆ εἰς στήλας, δυοῖς πρὸς τὰς τῶν ἐφημερίδων. Αἱ δὲ δύον ἔνεστι μικρῶν στοιχείων ἐκτυπωθεῖσαι αὖται στήλαι μετεφέροντο κατόπιν ἐπὶ διαφανοῦς χάρτου ἐκ γελατίνης ἢ κολλοδίουν καὶ ἐσμικρύνοντο εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὡςτε διαφανεῖσαν μάλιστα τὴν περιφέρειαν τοῦ περιστεροῦ. Τὸ δέ τούτο βοήθημα εἶνε τὸ φωτομικροσκοπία.

Κατὰ τὴν εἰς Παρισίους ἀφίξιν τὰ γράμματα ἐμεγεδύνοντο ἐν τῷ πεντρικῷ γραφείῳ τοῦ ταχυδρομείου. δι' ἡλεκτρικῆς τινος μηχανῆς καὶ ἀντιγραφόμενα ἀπεστέλλοντο κατόπιν εἰς τὸν πρόσωπον.

Ἐντὸς δλίγου τὸ δημάσιον συγκρειώνη πρὸς τὸν νέον τοῦτον ταχυδρομικὸν δργανισμὸν καὶ ἔσπευσε νὰ τὸν ἐπωφεληθῆ ἀντὸν ἐφ' ὃσον ἦτο